

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (in serate) vsprejema upravnistvo in ekspedijca v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeziških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 197.

V Ljubljani, v sredo 31. avgusta 1898.

Letnik XXVI.

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnistvo „Slovenca“.

Shod v Ribnici.

(Izvirni dopis.)

Poslanec dr. Krek je sklical dne 28. t. m. svoje volilce Ribničane na shod. V ta namen se je zbralo veliko število mož v Arkovem hotelu. Shodu je predsedoval kapelan g. Volc.

Gospod poročevalec je omenjal najprej zbranim poslušalcem različne vzroke sedanjega žalostnega položaja v Avstriji in ob enem razvil svoj politični in gospodarski program.

Mej vzroki sedanjega političnega položaja v Avstriji je navedel govornik v prvi vrsti avstrijsko birokratično uradništvo, katero je nesposobno, da bi izvrševalo svojo nalogo; to se je pokazalo letos — ministerstvo ni moglo uveljaviti jezikovnih

naredb in se je zato moralo začeti pogajati z veleizdajsko nemško manjšino radi miru.

Avstrijska država pod habsburškim žezlom mora obstojati sredi Evrope; ker je pa to pri sedanjem nemško-centralistiškem zistemu nemogoče, zato se mora začeti drugače vladati, in sicer tako, da se posameznim narodom da več politične samostojnosti in moči. Večji narodi, kakor n. pr. Čehi, se pri tem postavijo lahko na lastne noge; mi Slovenci pa za se nimamo skoraj nobenega političnega pomena, zato moramo poiskati politične zveze s Hrvati, da bomo z njimi vred jedno močno politično telo v Avstriji, kakor so n. pr. Ogri za-se.

Isto liberalno uradništvo je tudi, dasiravno povsodi pospešujoč kapitalizem, večino kapitala osredotočilo izven naše države. Naša država ni mej drugim skrbela nikdar, da bi si pridobila kolonijalnih posestev, ki posebno pospešujejo politični vpliv države; ona je premalo skrbela za trgovska središča, prepuščajoč jih tujcem, osobito pa židom, ki so vzeli avstrijskemu blagu veliko kredita. Sklepali smo trgovske pogodbe z državami, ki so nas samo izrabljale — prezirali pa in še preziramo trgovske zveze z Rusijo, od katere nam je v prihodnje pričakovati največ koristi, zlasti radi sirske železnice.

Na to je razvijal gospod govornik socialni program, posebno je poudarjal organizacijo in združevanje posameznih stanov. S tem bi se zabranilo, da bi posamezniki ne mogli škodovati celoti. Mej taka združevanja spadajo posebno Rajfajzove posojilnice, kmetiške zadruga in konsumna društva.

Kot tretjo točko svojega programa povdarjal je gospod poslanec krščanstvo, in sicer katoliško krščanstvo. Posameznik in vsaka družba mora sloveti na večno veljavnih, nepremeljivih, nad materijo vzvišenih načelih, in le ako le-te pripoznava, more trajno obstojati in doseči svoj namen. Taka načela pa so najti jedino le v Kristusovih naukih, katere oznanja katoliška cerkev.

Katoliška cerkev pa ima še drug socialen pomen. Mej tem ko je moderni liberalni duh razdril vse družabne organizme in skuša prepreči vse zdrave družabne razmere, ohranja katoliška cerkev v sebi od začetka svojega zdravo socialno telo in s tem zabranjuje razpad človeške družbe.

Po burnem odobravanju govora oglašil se k besedi gospod Pakiž in povpraša gospoda poslanca, zakaj se je uvedel za ribniško dolino tako poguben in škodljiv zakon proti krošnjarstvu, da ne sme namreč do 30. leta nihče krošnjariti. Gospod poslanec je odgovoril in dejal, da je vsega tega krivo isto liberalno birokratično uradništvo, kriv je liberalizem, kateri oznanja popolno prestost konkurence vsakomur, ob enem pa zatira revesa na ljubo kapitalizmu. Temu se ne da za sedaj mnogo opomoči.

Na to se je gospod Pakiž v imenu volilcev pritožil nad nepravilno upravo bolniške blagajne v Kočevju in izrazil željo, naj se taka neodvisna blagajna ustanovi v Ribnici.

Na željo gospoda predsednika je dalje gospod poslanec v krepkih, jasnih besedah razložil poslušalcem razloček med socialno demokracijo in krščanskim socializmom. Pojasnjeval je nadalje tudi pomen in namen »Naše straže«, na kar se je so-

LISTEK.

Sraka in Krokar.

Tutti frutti. — I. Voljč.

(Dalje.)

»Preljubi moj Krokar«, prenehal je, »ali si že slišal kedaj kaj takega? Te primere, recimo »Ljubezen ti si Mozesova palica!« Kaj, to je originalno? Niti Sophoklej niti kdo drugi v starem testamentu nima take primere. Veš, iskal sem jo pa tudi, iskal! Tri mesece nisem mogel dobiti začetne primere, katera bi mi služila kot introductio. Ali pa poslušaj naprej:

»Ljubezen, ti golob si snegobeli,
Družec nebo in zemljo med seboj . . .
Ti dan si srebrozlati v dušah mladih,
Ti noč si pestrokrila v srcih mehkih . . .«

»To je impozantno, kaj? In pa kritika, kritika! Ali si jo že bral? Tu-le imam tri izvode predvčerajsne številke »Kriterija« — drugih časopisov itak niti ne berem, ker jedna številka »Kriterija« je več vredna kot vsi letniki vseh drugih časopisov — v njih je kritika mojega himna.

Čakaj, da ti preberem samo jeden odstavek iz nje.

». . . . omenjeni himen, kakor ga je pesnik blagovolil imenovati, ni nič drugega nego velik konglomerat primer, pri katerih se ti lasje ježe,

tako velike so v svoji impozantnosti. Sicer pa nimamo drugega reči kakor: kdor se hoče podati enkrat v sfero, kjer jenja vsaka logika, seže naj po knjižici, vžitka bo imel dovolj . . .!«

In s kakim patosom mi je bral ta odlomek kritike. Zdrzil sem se, ko sem ga slišal, da se s to kritiko hvali! Slednjič nagne glavo k meni in mi bolj potihlo zašepče. To je kritika kaj? Ta odstavek mi najbolj ugaja, a ugajal bi mi še bolj, da ni toliko tujih neznank v njem. Veš, s temi tujkami se jaz ne morem nikako udomačiti. Kaj bi se reklo na primer konglomerat ali pa logika?»

Aha, to je torej! Ali naj mu poderem lepe sanje in s tem razrušim najino mlado prijateljstvo? Nikakor! Odgovorim mu melanholično: »Saj jaz tudi nisem prav na trdni nogi z logiko, menda se bo to reklo tukaj toliko kot materijalnost, proza, drugačnega smisla to zate ne sme in ne more v tem slučaju imeti.«

Veselo ploskne z roko: »Da, da, to bo, saj drugače ne more biti; konglomerat je na zadnje vse jedno, kaj se pravi, samo da za logiko vem!«

In bil je vesel, in bil sem vesel, in bila sva oba vesela . . .

III.

Bilo je na vse jutro. Mrak še ni izginil popolnoma in le rahla prva zarja je žarela nad izhodom. Nemirno sem se premetaval po ležišču in jezen sem bil sam nase, ker nisem mogel spati.

Na vse pretege začne tedaj s ceste nekdo v moje okno pesek metati. Nejevoljen še nad tem nadležnikom vstanem in vzamem lavoar z vodo, da mu jo izlijem na butico. Toda ko pogledam skozi okno, zagledam spodaj — Srako.

»Za božjo voljo, ali te ni dolgo na izpregled! Že pol ure čakam, kdaj se prikažeš, pa te le ni. Nekaj novega, nekaj novega zate in zame. V parku, čuješ v parku . . .«

Opravil sem se in pohitel k njemu.

»Zdaj pa v park, hajd!«

Ni mi hotel povedati ne po kaj, ne čemu, nič. Trdovratno je molčal.

Vlekel me je naprej in naprej do »Ville Luise«.

»Vidiš, ti slabo paziš v svojem revirju. Ko bi mene ne bilo, vse bi ušlo. Sinoči, ko si ti odšel, hodil sem todi-le in ogledaval ti-le dve vili. Mrak je bil. Kar se mi zdi, da se v vili »Luise« okno odpira. V tistem trenutku se odpre tudi visa-vis v vili »Neptun« in . . . ah . . . nič . . . naprej ne povem, če ne mi še temo vzameš in sam obdelaš. Boš pa ti drugo dobil, pomagal ti jo bom tudi jaz iskati. To bom jaz vzel. Poklical sem te le, da mi boš pomagal lokacijo študirati. Najprvo je treba, da zmeriva vse potrebno. Na tu imaš ti meter in jaz imam drugega, kupil sem jih še sinoči. Ti zmeriš od onega vogla do tega, jaz pa oni-le dve poti.

glasno sprejela resolucija, naj se ustanovi v Ljubljani slovensko vseučilišče in nadsodišče.

V vznesenih in navdušenih besedah se je slednjič še gospod predsednik spominjal slavnih letošnjih jubilarjev, svetega očeta Leona XIII. in presvetlega vladarja Fran Josipa I. ter jima zaklical trojni »živio«, kateremu se je odzvalo vse navzoče občinstvo in tako izrazilo obema svojo nemajeno udanost. Bog daj kaj vspeha lepemu shodu!

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. avgusta.

Ministerska posvetovanja so bila včeraj končana, sinoči so se ogerski ministri vrnili v Budimpešto. Vse kaže, kakor piše »Abendpost«, da sta se obe vladi zjedini o glavnih točkah. Prihodnji mesec se snideta oba državna zbora. Avstrijska vlada bode parlamentu zopet predložila nagodbene predloge ter vse poskusila, da se zbornica loti dela. Ako se bodo Nemci zopet kujali, potem bode vlada na svojo odgovornost sklenila nagodbo po načelih, katera so že določena. Ker pa sta se posvetovanj udeleževala tudi vnanji in vojni minister, sme se sklepati, da so se posvetovanja dotikala tudi notranje avstrijske politike za slučaj, da avstrijski parlament odpove vsako delo. V tem oziru ima nagodbena kriza tudi svojo dobro stran. Avstrijska vlada je gotovo prepričana, da samo z lepo besedo ne ukroti obstrukcije. In če tudi v dogovoru s Čehi prekliče jezikovni naredbi, zahtevali bodo Nemci nove »garancije« in nemški državni jezik. To je zadnjo nedeljo naznanil poslanec dr. Schücker, oni Schücker, kateri je Wolfu izdajica nemškega naroda.

Nemški cesar. Uradno se poroča iz Rima, da se bode cesar Viljem II. v Benetkah, od koder se napoti v Palestino, sešel s kraljem Humbertom. Radi tega bodo prišli v Benetke tudi ministerski predsednik Pelloux, vnanji minister Canevaro, italijanski poslanik v Berlinu, general Lanza. Spremljal bode nemškega cesarja v Benetke nemški državni tajnik Bülow.

Po vojni. Vojna na Kubi je končana, a miru še ni. Vstaši prete s pismi Kubancem, kateri so še Španiji zvesti ostali. Vstaški vodja Camejo piše naselniku Goiochea, da ga bode vjel. »Ne bodem Vas ubil, temveč dal Vas bodem privezati na drevo, da Vas umoré mušice in požró ptice Vaše truplo.« Drugi Kubanci so dobili pisma, da jih bodo bičali in potem razčetrtili in raztrgali v kose. Najiminitnejši trgovci in naselniki so dobili ukaz, da morajo ostaviti Kubo. »Newy. Herald« obsoja rezkimi besedami to postopanje in pravi, da bodo vstaši na ta način skvarili pravi namen vojne, osvoboditev Kube. — Generalnega guvernerja na Filipinih, generala Augusti-ja, je španska vlada 5. t. m. odstavila od njegove službe.

Začuden sem ga gledal in toliko da mi ni ušlo — v smeh. No, obdržal sem se resnega.

»Veš, zato sem te tako zgodaj poklical na delo, ker sedaj še vse spi, in naju ne bo nihče motil ali celo podil.«

Ali sem hotel kaj drugega, kakor ubogati?!

Jaz sem premeril daljavo in našel, da znaša natanko 25 metrov in 30 centimetrov in pol. — Srakar pa je nekaj manj, a na milimetre natanko.

»To bi torej bilo«, rekel je po končanem delu in si zadovoljno mencial roke. Bil je izredno dobre volje, kakor še nikdar.

»Kaj pa misliš prav za prav narediti?« vprašal sem ga, ko sva zopet sedela na klopi pod smreko.

»Novelo, to ti rečem, novelo, da take nikdar!«

»In v katerem genru?«

Debelo me je pogledal? Izvestno ni razumel besede gener.

»V kateri maniri mislim,« pomagal sem mu. Ali dekadentsko, realistično...?

»A, tako misliš. Kaj praviš ti, kako bi mi ti svetoval?«

»To boš menda sam vedel najbolje, kake stranke pristaš da si.«

»I... i... čakaj...!«

Bil je v zadregi, a ne dolgo.

(Dalje sledi.)

Na različne strani so ugibali, kaj bi bil temu povod; sedaj je jasno. Ameriški admiral Dewey je namreč zahteval, da morajo vsi Španci brezpogojno odložiti orožje, in če bi Augusti kot generalni guverner ugodil tej zahtevi, bi sklepali Amerikanci, da se ni udala le Manila, temveč celo otočje, kojemu zapoveduje guverner Augusti. Španska vlada mu je naročila, da naj kakor hitro mogoče ostavi Filipine. Če bode ta poskus Španiji kaj pomagal, pokazala bodo pariška mirovna pogajanja.

Maroški sultan, o katerem so govorili, da je umrl, je pokazal prav na krepek način, da še živi. Vest o njegovi smrti ga je tako razburila, da je takoj odstavil iz službe velikega vezirja in vnanjega ministra ter ju zaprl v ječo. Povzročitelja cele homatije je smatral svojega mlajšega brata, katerega je dal istotako zapreti, z njim vred pa mnogo njegovih pristašev, katere je grozovito kaznoval. Ob enem je sklenil sultan, da odpošlje veliko poslanstvo na evropske dvore, da jim sporoči svoje velike načrte, kako misli zboljšati notranje razmere in odnose sultanata do tujih držav.

Cerkveni letopis.

Spomini na župnika Janeza Dolžana.

(Dalje.)

Slednjič mu omrzi življenje v nemškem Gradcu. — Doma so že prej želeli in zlasti mati, da bi bil Janez duhovnik, a silili ga niso nič. — O veliki noči 1866 pride Dolžan domov obrit. Nekako sram ga je bilo, ker je na vseučilišču izpregel kar med letom. Tri dni je ostal brez jedi v slami, tretji večer se je pokazal v kuhinji materi, katero je zmerom žarovito ljubil; razodel jej je zaupno, da po treznem premisleku in raznih izkušnjah hoče izpolniti njeno vročo željo. Oba sta jokala tist večer. — Sam mi je pravil, da se je zlasti iz ljubezni do matere odločil za službo v svetišču Gospodovem in da tega koraka ni nikdar obžaloval. Tedanji brezniški župnik Lovro Pintar, njegov iskren prijatelj, se precej obrne do ljubljanskega knezoškofijskega ordinarijata in v malo dneh dobi odgovor, da je Dolžanu zagotovljen vsprejem v semenišče za naslednje šolsko leto. A malo pred šolskim začetkom izve, da ga ne morejo vsprejeti med redne bogoslovce. Od kod ta nemila sapa? Dogodek iz dijaških let jo je pouzročil. V sedmi ali osmi šoli je bilo, če se ne motim pri matematiki. Profesor, pišoč na tablo, se je motil pri dokazovanju. Dolžan hitro zasledi napako, vstane, pravi mirno: Herr Professor, es ist nicht richtig. Nato profesor: Kommen Sie heraus und machen Sie es besser! — Dolžan, tedaj že dorasel mlad mož z dolgo črno brado, uboga in res brez težav dovrši dokaz. Učenci začno ploskati. Dolžan, ki je bil razven tega znan kot ognjevit Slovenec, je padel, kajpada, v nemilost pri tistem profesorju. Zaradi te malenkosti je bil tožen v Ljubljani, češ da je prenemiren za bogoslovca.

Bolel ga je ta udarec, ker bi bil rad ostal v lepi domovini. L. Pintar piše svojemu sošolcu Juriju Dobrilu, škofu poreškemu, ter mu priporoči Dolžana. Dobrila radostno ugodi prošnji in Dolžana uvrsti med svoje bogoslovce, četudi ga ne more precej brezplačno vsprejeti v osrednje goriško semenišče.

Zato ostane prvo leto v Ljubljani kot eksternist poreške škofije; škof Vidmar mu je dovolil poslušati bogoslovsko predavanje. Drugo leto se je preselil v Gorico in je tam dovršil vse študije v 2 letih.

Med profesorji so mu bili posebno všeč dr. Hrast, dr. Kocijančič in dr. Zorn. Dogmatika ga je najbolj veselila. V jeseni l. 1869 je na Breznici pel novo mašo.

Dobrila ga je nato precej pozval k sebi v Poreč, kjer je bil Dolžan 6 mesecev škofov dvorni kapelan in zajedno upravitelj poldrugo uro oddaljene župnije Žbandaj. Dobrila mu je bil očetovsko naklonjen. Najrajše bi ga bil poslal zaradi nadaljnjih študij na Dunaj in ga potem obdržal pri sebi. Ali Dolžan je hvaležno odklonil častno ponudbo in prosil škofa, naj ga pošlje v dušno pastirstvo, ker to ga je najbolj veselilo.

Tako se je ločil iz Poreča in se preselil za stalno v Žbandaj, kjer je deloval nekaj časa kot župni upravitelj, potem kot župnik do leta 1876. Za svojega tedanjega nadpastirja je bil ves na-

vdušen. Mnogo lepega mi je pripovedoval o njem. Pred Dolžanovim prihodom je sam oskrboval osirotelo župnijo Žbandaj, posebno veselje mu je delalo občevanje z ljudstvom; v službo je jemal najrajše Kranjce, češ, da so najpridnejši in najzvestejši. Tudi po preselitvi v Žbandaj se ni izpremenilo prijazno razmerje med škofom in našim župnikom. Vsled te zveze je bil Dolžan jako dobro poučen o dogodkih v Rimu l. 1870 za vatiškanskega zbora; osobito natanko je poznal delovanje in težnje orleanskega škofa Dupanloup in Strossmayerja.

Sedem let je preživel Dolžan v Istri med Hrvati, in do smrti bi je ne bil zapustil, da ga ni prisilila bolezen.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. avgusta.

(Shod slovenskih visokošolcev.) Jurist Konrad Vodusek se še vedno ne more umiriti po obdedijaškem shodu. Iz Toplice je poslal dolgo »Poslano« »Narodu«, v katerem opira svojo častno besedo. Mi se ne bomo z njim prerekali, konstatujemo pa kot neoporečeno še enkrat, da je res na dijaškem komersu gospa dr. Tavčarjeva rekla juristu Voduseku o delavcih: »Take ljudi, kot so to, je najbolje, če se pusti v miru«, da je Vodusek na to dejal: »To so kakor stekli psi«, na kar dr. Tavčarjeva gospa: »Še bolj se jih mora v miru pustiti, kakor stekle pse«. — Dalje kot neoporečeno konstatujemo, da je res gospa dr. Tavčarja o Daničarjih govorila, da so divji in breznačajni; in tudi je vkljub oporekanju res, da nam je eden gospodov, v katerih imenu je jurist K. Vodusek izjavljal, sporočil, da ga on zato ni pooblastil. Jurist Vodusek naj se lovi za besede in črke, kolikor mu drago, s tem svoje častne besede ne bo rešil. Kajti ne gre se za besede in črke, ampak za smisel govora, zakaj maček ostane maček, naj bo bel ali črn. S tem je za nas ta zadeva končana. — Glede medic. R. Ferlana pa tudi konstatujemo, oprti na priče, da je venderle rekel: »O krščanski podlagi nečemo ničesar slišati. Čemu treba filozofskih razmotrivanj«, kar jako klasično medic. Ferlan sam potrdi v izjavi v včerajšnjem »Narodu« rekoč: Dokler nam bodo gospodje od Danice et Co. zmiraj in povsod usiljevali le vero ter od nas zahtevali, da gremo najprej k maši, predno otvorimo kako zborovanje, toliko časa ne bo edinost mogoča. — Te svoje lastne izjave menda medic. Ferlan vendar ne bo hotel utajiti. Tudi konstatujemo, da zasmehljiv način te izjave le potrjuje njegove besede na dijaškem shodu, katerih sedaj noče priznati. — Z osebami se pa ne bomo prepirali. — Slednjič konstatujemo še dejstvo, da so slovenski dijaki na svojem shodu po svoji večini zatajili sklepe vseslovenskega shoda, da so te sklepe zagovarjali jedini krščansko-misleči dijaki. To je vspeh dijaškega shoda, na katerega smejo ponosni biti jedino le krščansko misleči dijaki. Sapienti sat!

(Posvečevanje zvonov.) V soboto je posvetil presvetli knez in škof v tukajšnji livarni 11 zvonov, in sicer jeden zvon (1235 kg.) za župnijo sv. Lovrenc v Lokavcu na Primorskem, dva zvonova (454 kg. in 275.5 kg.) za podružnico sv. Simona in Juda v Pijavi gorici, župnija Ig; tri zvonove (264.5, 120.5 in 77.5 kg.) za podružnico sv. Petra in Pavla v Gor. Lošinju, župnija Srednja vas; jeden zvon (63.5 kg.) za kapelo sv. Martina, župnija Sv. Križ na Hrvaškem; dva zvonova (633 in 170 kg.) za podružnico Št. Lambert v radovljški župnji; jeden zvon (166.5 kg.) za podružnico sv. Roka v Stranski vasi, župnija Žužemberk; jeden zvon (104 kg.) za župnijo Matere Božje v Primskovem.

(Cesarjeva vladarska petdesetletnica.) Škofijstvo ljubljansko je v spomin petdesetnice vladanja cesarja Frančiška Jožefa I. zaukazalo, da naj vsi duhovniki pri vsaki maši ritu permittente mesto prve zapovedane oracije (št. 18 oziroma št. 4 oratio imperata) vzamejo oracijo pro Imperatore (št. 6), in to počenši s 1. septembrom do konca decembra letošnjega leta.

(Električno razsvetljavo) napeljujejo v deželno gledališče; koncem tega tedna bode prva poskušnja z razsvetljavo.

(Na Šmarni gori) bode po dolgem času prihodnjo nedeljo, dne 4. septembra ob pol 10. uri sv. maša.

(Štajerska odvetniška zbornica) je imela v nedeljo izredni občni zbor, na katerem je vsled poziva pravosodnega ministra razpravljala o peticiji slovenskih odvetnikov glede razdelitve zbornice v nemško in slovensko. Slovenski odvetniki se zborovanja niso vdeležili. Vseh 85 navzočih članov je soglasno sklenilo, da naj se peticija odkloni, češ, da bi razdelitev škodila pravosodju in da ni stvarne potrebe. Druzega sklepa tudi nismo pričakovali, sodimo pa, da more veljati tudi za Štajersko, kar velja drugod brez vsake najmanjše škode za pravosodje.

(Brod čez Savo.) Deželna vlada je dovolila posestnici Mariji Korbar iz Toplic pri Zagorju, da sme napraviti brod čez Savo nad postajo v Zagorju.

(Trtno uš) so zasledili v občinah Budanje in Vrhpolje na Vipavskem.

(Vojaške vaje.) Polkovne vaje so trajale do 22. t. m.; udeleževali so se jih polki št. 27, 47, 87 in 97. Jutri se končajo brigadne vaje ter prično divizijske, ki bodo trajale do 10. septembra.

(Darilo za rešitev življenja.) Deželna vlada je Janezu Hrastarju iz Šmihela dovolila 15 gld. darila, ker je 16. junija osemletnega dečka rešil iz vode.

(Strela.) Iz Sore: 29. t. m. je udarila strela v zvonik cerkve na Osolniku, ki je pogorel. Cerkevna streha je ostala nepoškodovana, ker je pihal hud veter ter odnašal iskre v nasprotno stran.

(Jubilejna kapelica sv. Cirila in Metoda pod Ojstrico.) katero je postavila savinjska podružnica slovenskega planinskega društva v bližini »Kobekove koče«, je izgotovljena. Slavnostno blagoslovljenje bode v ponedeljek dne 5. septembra t. l. ob 9. uri dopoldne. Ako bi bilo slučajno slabo vreme, vrši se blagoslovljenje dne 12. septembra t. l. V zgornji savinjski dolini je veliko zanimanje za to slavnost in je tedaj pričakovati, da bode slavnost prav znamenita. Turisti slovenski, pridite v prekrasne slovenske planine prisostvovati tej redki slavnosti.

(Istrske razmere.) »Due soli sarebbero i mezzi per tener soggetti questi popoli l'ignoranza e la povertà«. (Samo dvoje sredstev imamo, s katerimi moremo te narode — Hrvate in Slovence namreč — doli držati, nevednost in uboštvo). Tako so poročali uradniki beneške republike, ko je bil velik del Istre pod njenim gospodstvom. Torej nobenih šol, nobene industrije, nobenega poljedelstva, nobene kulture slovanskemu narodu na Primorskem! Preteklo je od tedaj že sto let, toda — več kakor dve tretjini istrskega prebivalstva pripada slovanski narodnosti, in ti naj bi pičlo tretjino broječi ital. narodnosti na ljubo ostali v ignoranzi (nevednosti). Gotovo je to nekaj nezaslišanega za moderno državo, da v okr. glavarstvu poreškem, kjer je preko tri četrtine slovanskega prebivalstva, ni do danes niti jedne prave slovanske ljudske šole. Istrski Slovani nimajo nobene srednje šole, na kako kmetijsko ali obrtno šolo še misliti ni. Torej še vedno zvesto po principu: kdor ni Italijan, naj ostane v ignoranzi! — Drugo sredstvo proti Slovanom je bilo v beneških poročilih — poverta (uboštvo). Tudi ta barbarski nasvet je dandanes v čisljih. Mnogi laški signori so si nagreblji širno ozemlja in naseljujejo tam svojce. V tem oziru bi se dalo še marsikaj druzega omeniti. Zadnji čas poskušajo z razdeljevanjem občin, da na ta način napravljajo prebivalcem mnogo stroškov in jih tako bližajo zaželjeni poverta. Začeli so z občino pazinsko . . . Ali je tudi naša vlada istega mnjenja kakor beneška republika, da se naj uporablja proti primorskim Slovanom načelo »ignoranza e povertà«?

(Dr. Schweninger o Bismarcku.) Po poročilih Bismarckovega osebnega zdravnika dr. Schweningerja je bil glavni vzrok smrti »železnega moža« to, da so ga odpustili iz »službe«. Bismarck sam je Schweningerju baje dejal: »To, da sem moral odstopiti s pozorišča, je bila moja smrtna obsodba. Stari Rimljani so izvolili prostovoljno smrt, ako niso smeli več delati za javnost, jaz pa . . . o da bi se mogel zagnati v to svinjarijo, ki se godi zdaj v nemški politiki! Ti tepci bodo vse pokvarili in nemški narod gre nasproti hudim bojem, težkim časom! Toda moja trobenta ne da več glasu od sebe, moja trobenta je — prestreljena!« Tako je tožil umirajoči trinog svojemu zdravniku, in človeku se zdi, da čuje tožbo deroče zveri v kletki, kateri ni več dano mesariti.

(Kako kitajski cesar obeduje?) Poslanik Brandt piše v »Cosmopolis«-u o obedah kitajskega cesarja: Cesar se mora držati strogih predpisov. Vsako jutro mora vstati ob dveh; od treh do šestih zjutraj mora predsedovati tajnemu svetu; zajutrkuje ob devetih in obeduje ob petih zvečer. Nebroj služabnikov ima krog sebe in kljub temu najslabšo postrežbo. Jedi so za vsak dan že mnogo poprej določene. Če pa ne morejo dobiti n. pr. mlade zelenjadi o pravem času, jo dobi cesar vselej še-le mesec pozneje, takrat namreč, ko je zelenjad zopet določena za cesarsko kosilo. Takisto je tudi s sadjem in drugimi jedili. Pri vsem tem se zaračuna cesarju zajutrak vsak dan 4000 frankov. Vsake stvari mu dajo po dve porciji: dve gosí, dve piški, dve ribe. Pri obedu so vedno tudi zdravniki zraven. Ako si vzame kake jedi, katera mu ugaja, preveč, je na povelje zdravnikov nikoli več ne dobi na svojo mizo. — Brandt je najboljši poznavalec kitajskih razmer, zato mu smemo tudi ta čudesa verovati.

Društva.

(Vabilo k slavnosti) 50 letnice vladanja Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Franc Jožefa I. katero priredi mestna občina v zvezi z meščansko korporacijo in okrajno posojnico v Kamniku ter s sodelovanjem vseh tukajšnjih društev v soboto, dne 3. in v nedeljo, dne 4. septembra 1898. — Vzpored slavnosti: V soboto, dne 3. septembra t. l.: Ob 8. uri zvečer bakljada in serenada pred gosp. c. kr. okrajnim glavarjem in g. županom. Med serenado in bakljado umet. ogenj. V nedeljo, dne 4. septembra t. l.: I. Dopoldne: Ob polu 5. uri zjutraj budnica. Ob 9. uri zbiranje vseh udeležnikov v mestni hiši. Ob polu 10. uri slavnostna sv. maša v župni cerkvi na Šutni. Po sv. maši obhod po mestu. Po obhodu udan. izjava raznih deputacij pri preblag. g. c. kr. okraj. glavarju. II. Popoldne: Ob polu 1. uri pogoščenje vseh mestnih revežev v gostilni gosp. Janko Pohlina na »Petričevem vrtu«. Ob 3. uri vaja prostovoljnega gasilnega društva na Glavnem trgu. Ob polu 5. uri koncert pevskega društva »Lira« na krasno olepšanem vrtu hotela gosp. Franc Fišerja. — Po koncertu umetalni ogenj. — Pri serenadi, obhodu, pogostitvi revežev in pri koncertu svira kamniška mestna godba. — Vstopnina h koncertu 20 kr., za rodbino 50 kr. — Vsa vstopnina, brez odbitka stroškov, porabila se bode za revno šolsko mladino. — V ta namen se preplačila hvaležno sprejemajo. — K tej slavnosti uljudno vabi

slavnostni odbor.

(Slovensko bralno društvo v Trziču) bode imelo svoj redni občni zbor v nedeljo dne 4. t. m. ob 3. uri popoldne v svojih prostorih.

(»Družbe sv. Cirila in Metoda« moška podružnica v Št. Juriju) ob juž. železnici je vposlala za 1897. l. 37 gld., isto tako ženska podružnica tam 37 gld.; obe vkup torej svoto 74 gld. S tem naj se popravi »Vestnikovo« nepopolno poročilo.

(Pevsko in tamburaško društvo »Zvon« v Šmartnem pri Litiji.) Mnogobrojnimi slavnostmi, katere se vrše letos zlasti po slovenskih pokrajinah, pridružilo se je tudi naše pevsko in tamburaško društvo »Zvon«. S pomočjo radovoljnih prispevkov vrlih Šmarčanov razvili bodemo 8. septembra svojo zastavo v proslavo jubileja Njegovega Veličanstva Franca Josipa I. Zastava, katero so izdelale gospice učiteljca Demšar in nje sestra ter premarljivi gospici Jakličevi je iz težke svile, bogato vezana v zlato. Na dan slavnosti pripele bodo omenjene gospice tri prav lične trakove v narodnih barvah z napisom v spomin jubileja in s podobno sv. Cirila in Metoda, kot dar šmartinskih narodnjakinj. Vse delo, zastava kot trakovi, izvršeno je tako fino, da dela požrtvovalnim, neutrudnim gospicam vso čast. Zastavi bode kumovala obče čislana gospa Zoretova, poznata rodoljubkinja šmartinske doline. Slavnost utegne biti jako sijajna, kajti do sedaj je prijavilo že mnogo društev svojo korporativno udeležbo, in sicer: »Slavec«, »Zagorski Sokol«, »Zvezda«, Zidarsko in tesarsko društvo »Zvon« iz Trbovelj, gasilni društvi iz Litije in domače. Po deputacijah se udeležijo »Celjsko pevsko društvo«, bralno društvo iz Litije in »Struna« z Vač. Slavna društva, katera nameravajo se še prijaviti, prosimo, da vpošljejo svojo prijavo v najkrajšem času, da bode možno vse potrebno ukreniti glede obeda i. dr. Istotako naj se prijave radi banketa, kateri bo pri gospodu A. Golobarju v velikem salonu gospoda Ivana Wakonigga, vsaj do 4. septembra vpošljejo odboru. Ker je zveza z Ljubljano, t. j. prihod z meščancem in zidom s ponočnim poštnim vlakom, kakor tudi proti Zidanemu mostu jako ugodna, prijavilo je tudi več obitelj svojo udeležbo. Za te in vse druge, ki se še oglasijo, stali bodo vozovi na litijski postaji v uporabo. Vsem udeležnikom kličemo že danes: Dobro došli!

Narodno gospodarstvo.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

Smoter zavoda, ki se ima ustanoviti, meri na to, da se onemu za mejnarodno delajoče kroge v trgovini in industriji določenemu naraščanju, pri katerem zraven obče prve trgovske omike v sedanjem času ne zadostuje kupčijska vajenost in praksa, nudi današnjim zahtevam tega stanu primerna izobrazba, ki se bo razširila, pa tudi omejila na vse strokovne znanosti, ki tvorijo pogoj za uspešno delovanje v inozemstvu.

Učna tvarina obsega torej poleg jezikovnega pouka, tičočega se popolne izvežbanosti najvažnejših trgovskih jezikov v govoru in pisavi, posebne za trgovanje merodajne predmete iz narodnogospodarskega znanstva in politike pod skupnim imenom trgovskopolitične geografije združeno poučevanje o produkcijskih razmerah inozemstva, mejnarodni trgovski promet, različne kupčijske običaje in razmere na trgoviščih, kakor tudi slednjič poznavanje blaga, ki naj bi, urejeno v posamezne industrijske stroke, razjasnevalo sestavo, porabo in predclvanje najvažnejših surovin, negotovih izdelkov in končnih izdelkov.

Ta ekonomično-trgovinski del učne tvarine se bode po vzgledu seminarjev predaval in se namerava vodstvo seminarjev izročiti ne samo teoretično izobraženim, ampak tudi že v praktičnem delovanju izkušenim močem, katerim bodo za posamezne podrobnosti posebni strokovnjaki pridodeljeni, ki bodo poleg za dotični seminar po načrtu določene učne tvarine predavali posebna poglavja iz te tvarine.

Posamezni tečajji o predmetih, ki se bodo težko v okviru seminarjev obravnavali, bodo spopolnjevali izobrazbo.

Dela v vzorni pisarni bodo že pred vstopom v to šolo pridobljene znanosti z vajami o poslovodstvu, zlasti pod pridržkom izvoznih opravil na inozemskih trgoviščih v dotičnem tujem jeziku dopolnjevala.

(Dalje sledi.)

Gospodarska organizacija.

Gosp. Makso Veršec je od »Gospodarske Zveze« in »Zveze kranjskih posojilnic« odstopil in nima odslej z našimi organizacijami nikakega stika več.

Čuje se, da postane vodja nekega novega denarnega zavoda v Ljubljani.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 31. avgusta. Cesar je včeraj bil dve uri v jubilejski razstavi ter si ogledal razne paviljone.

Dunaj, 31. avgusta. Danes se baron Banffy poda k cesarju, ki se je odpeljal k vojaškim vajam.

Dunaj, 31. avgusta. Dne 2. septembra se cesar odpelje k vojaškim vajam na Ogerskem; cesarja bodeta spremljala nadvojvodi Franc Ferdinand in Franc Salvator. Isti dan se odpeljejo k vojaškim vajam vojaški atašaji. Vrhovno poveljništvo ima fzm. baron Beck, ki se je včeraj odpeljal v Buziaš.

Dunaj, 31. avgusta. Listi parlamentarne desnice poročajo, da je dogovor mej obema vladama glede nagodbe odvrnil veliko državno nevarnost ter je razorožil obstrukcijo. Najbrže, da se o položaju grof Thun pred sklicanjem državnega zbora posvetuje z načelniki raznih parlamentarnih strank.

Dunaj, 31. avgusta. »Wiener Abendpost« piše: Obravnave med avstrijsko in ogersko vlado so bile včeraj pri posvetovanju pod cesarjevim predsedstvom končane. Te obravnave so se pričele 6. t. m. na Dunaju. Obe vladi sta pismeno označili vsaka svoje stališče, najprvo ogerska v noti z dne 10. t. m. na avstrijskega min. predsednika; nato je avstrijska vlada v noti z dne 17. t. m. ogerski naznanila svoje predloge. Mejem so se vršila posvetovanja pri cesarju v Ištu 14. in 15. t. m. Noti obeh vlad sta bili podlaga nadaljnim obravnavam 24. in 25. t. m. v Budimpešti. Ko se je cesar vrnil na Dunaj, so se posvetovanja nadaljevala in včeraj končala. Predmet posvetovanjem so bile vse točke avstro-ogerske nagodbe po

svoji vsebini in obliki. Člen I. ogerskega zakona iz l. 1898, po katerem je ogerska vlada opravičena, samostojno zakonitim pottom uravnati svoje stvari, ako se nagodba ne dožene do konca leta ali če ni upanja, da se v kratkem dožene, dalje kratek čas in konečno tudi želja, da se nagodba sklene v sedanji obliki za daljši čas, to je napotilo avstrijsko vlado, da bode še enkrat sklicala državni zbor ter skušala zakonitim pottom dognati nagodbo z Ogersko. Ogerska vlada je ta sklep vzela na znanje. Z ozirom na sedanje razmere sta imeli vladi pred očmi tudi eventualnost, da se nagodba ne dožene parlamentarnim pottom. Ta slučaj je bil važen predmet posvetovanjem. Vladi sta se konečno zjediniili tudi o načelih, po katerih bodeta postopali, ako državni zbor ne dožene nagodbe. Na vse slučaje sta vladi pripravljeni.

Karlove vari, 31. avgusta. Gostje so sklenili, da godba pri prvem koncertu prične z rusko himno v znamenje, kak prijeten vtis je napravilo carjevo pismo glede zljajšanja militarizma.

Budimpešta, 31. avgusta. „Pester L.“ poroča, da so se sedaj obravnave tam končale, kjer bi se bile morale pričeti, namreč nagodbeno stvar rešiti v parlamentu. Le to je razlika, da prej nista bili vladi jedini, kaj se ima z nagodbo v tem slučaju zgoditi, ako se ne more rešiti parlamentarnim pottom, sedaj pa je tudi glede tega dogovor gotov. Ako sedaj Nemci z obstrukcijo stvar preprečijo, nakopljejo si odgovornost, katero bodo težko nosili, ter raztrgajo vse vezi z Ogersko.

Hamburg, 31. avgusta. „Hamb. Correspondent“ je dobil naslednjo brzojavko iz Peterburga: Razgovor mej cesarjem Viljemom in carjem Nikolajem glede trajnega miru je pokazal enakost želja obeh vladarjev.

Berolin, 31. avgusta. „Nordd. allgem. Ztg.“ piše povodom nastopa vladanja nizozemske kraljice Vilhelmine: Tudi Nemčija s sočutjem pozdravlja ta dogodek. Mlada kra-

ljica nastopi dobro ohranjeno dedščino. Nemčija želi, da bi kraljica vladala srečno v tesni zvezi z narodom.

Berolin, 31. avgusta. „Nord. allg. Ztg.“ piše o mirovnem predlogu ruskega carja: Nemčija, ki pred vsem skrbi za ohranitev miru, bode rada segla v roko. Nemčija in Rusija bodeta vse storili, da se odstranijo zapreke.

Rim, 31. avgusta. „Osservatore Romano“ piše: Velikodušna inicijativa ruskega carja zasluži največje priznanje in odkrito pohvalo. Ta čustva izražamo tudi zato, ker se mirovni nameni mladega ruskega vladarja popolnoma strinjajo z nameni, katere je sveti oče že opetovano naznanil, da namreč srčno želi mir med narodi.

Peterburg, 31. avgusta. Bolgarski zastopnik se je na povelje svoje vlade odpeljal v Moskvo, da v imenu kneza Ferdinanda in bolgarske vlade položi venec na spomenik Aleksandra II.

Pariz, 31. avgusta. Poslanec Mixman je naznanil vladi, da jo bode takoj v začetku zasedanja interpeloval o mirovnem predlogu carja Nikolaja ter zahteval, da vlada označi svoje stališče.

Pariz, 31. avgusta. Vsled Picquartovega pisma na vojnega ministra Cavaignaca, v katerem so bile popisane vse prej zamolčane tajnosti, je vodil Cavaignac sam preiskavo. V preiskavi je priznal Henry, da je on proizročitelj onega spisa, s katerim je dokazoval Cavaignac 7. julija v zbornici Dreyfussovo krivdo. Večina listov trdi, da je obnoveitev Dreyfussove pravde neizogibna.

Pariz, 31. avgusta. Državni pravdnik je določil, da se bode obravnava proti Picquartu in Lebloisu vršila dne 21. sept.

Umrli so:

28. avgusta. Marija Podlogar, branjevca hči, 25 let, Sv. Petra cesta 26, jetika.
29. avgusta. Franc Goršič, izdelovatelj orgelj in posestnik, 62 let, Razpotne ulice 6, gangraena senilis. — Anton Meršol, krojaški mojster, 57 let, Kongresni trg 7, vnetje tre-

bušne mreže. — Ivan Zore, železniškega uslužbenca sin, 14 mesecev, Sv. Petra cesta 14, akutni črevesni katar.

30. avgusta. Miroslav Fatur, dijak, 17 let, Sv. Petra cesta 54, jetika.

V bolnišnici:

28. avgusta. Ana Dežman, dninarica, 45 let, paralysis intestin. — Peter Ibovnik, delovodja, 39 let, srčna hiba. — Mihael Knific, prosjak, 72 let, oedema pulm.

29. avgusta. Matija Srakar, dninar, 49 let, pneumonia vitium cordis.

V hiralnici:

27. avgusta. Jakob Petrič, žagar, 68 let, caries.

28. avgusta. Ivan Stern, godec, 39 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah v mm.
30	9 zvečer	737-8	14-3	sr. szah.	jasno	
31	7. zjutraj	739-4	10-1	sl. jvza.	megla	0 0
	2. popol.	737-4	23-1	sl. vzh.	jasno	
Srednja večerajša temperatura 14.8. za 2-3° pod normalom.						

Valentin Accetto,

zidarski mojster

v Ljubljani, Trnovski pristan 14, se priporoča slav. občinstvu, prečast. duhovščini, gg. podjetnikom in društvom za vsa ter raznotera

zidarska dela.

Prodaja tudi iz lastne opekarne 588 1

opeko vseh vrst.

Za dijake!

V svojej novi stavbi v Kranju sem odločil več prostorov za dijake. Oskrbljeni bi bili z vsem in bodo pod gotovim nadzorstvom. Plača zelo nizka. Uporaba vrta je prosta. Važno je, da so stanovanja prav tik gimnazije.

Do 10. septembra se prosi oglasiti pri

Viktorju Omersa

v Kranju.

582 4—2

K št. 44.

585 2—2

Razpis.

Podpisani zastop namerava na podlagi od stavbinega odseka c. kr. glavarstva v Logatcu potrjenih načrtov sezidati

okrožno bolnišnico v Idriji.

Skupni stavbeni stroški proračunjeni so na 13.300 gld. Natančni stavbeni pogoji, načrti in proračuni so pri podpisnem zastopu v pregled razgrnjeni.

Delo je 14 dni po odločitvi pričeti, in če mogoče, letos pod streho spraviti ter najpozneje do konca julija leta 1899 končati.

Kolekovane ponudbe z dotičnimi spričevali in varščino v znesku 1400 gld. vložiti je pri podpisnem zastopu

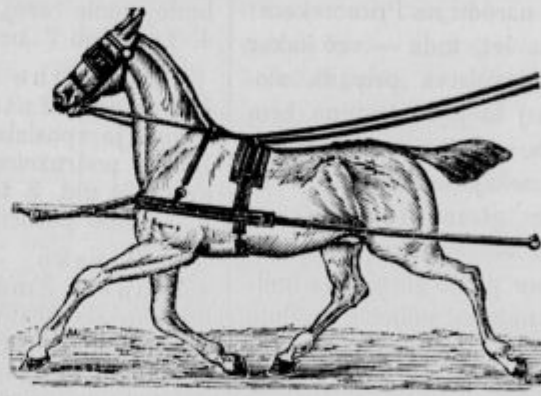
do vštetega 12. septembra t. l.,

ter naj se ponudnik izrazi ob enem, za katero ceno bi prevzel omenjeno zgradbo.

Okrožni zdravstveni zastop v Idriji,

dné 28. avgusta 1898.

Prva največja kranjska tvrdka.

Fran Primožič,

jermenar in sedlar

Sv. Petra cesta 34

Ljubljana,

riporoča se slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini v vsakršno

izdelovanje

jermenarskih in sedlarskih proizvodov,

katera okusno, trpežno in ceno izvršuje.

Ravno tam je velika zaloga različnih konjskih oprem za vežnjo

in ježo itd. — Izdelovanje jermen za stroje, mline in zvonove.

Poprave se dobro in po ceni izvršujejo.

471 50—16

Zunanja naročila se vestno in točno izpolnjujejo.

Dunajska borza.

Dné 31. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 60 »
Avstrijska zlata renta 4%	121 » 55 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 » 60 »
Ogerska zlata renta 4%	120 » 75 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	98 » 60 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	910 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	379 » 75 »
London vista	120 » 05 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 82 »
20 mark	11 » 75 »
20 frankov (napoleonidor)	9 » 53 »
Italijanski bankovci	44 » 25 »
C. kr. cekini	4 » 64 »

Dné 30. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 » 50 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 35 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 » 75 »
Dunavske vravnjavne srečke 5%	130 » — »
Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	109 » 50 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 50 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » 50 »
Prijotitne obveznice državne železnice	— » — »
» » južne železnice 3%	180 » 60 »
» » južne železnice 5%	127 » 40 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 » 60 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	81 » — »
St. Genois srečke, 40 gld.	80 » 20 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	23 » 50 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 » 25 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3395	— » — »
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	443 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76 » 50 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	110 » 50 »
Montanska družba avstr. plan.	164 » 65 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 12 1/2 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.